

در حاشیه نامه استاد فرخ سعیدی به سردبیر

حتماً خوانندگان گرامی این مجله، مقاله بسیار جالب و ارزنده استاد گرامی جناب آقای دکتر فرخ سعیدی را تحت عنوان نامه به سردبیر با مضمون ((نقش یک استاد جوان در یک بخش آموزشی جراحی چیست؟)) را در فصلنامه شماره یک دوره ۲۶ مطالعه کرده اند و اگر هم آنرا نخوانده باشند توصیه میشود که حتماً برگردند و مطالعه کنند.

این مقاله حاوی نکات بسیار بحث انگیزی است که جای آن دارد که هر کدام به نوبه خود مورد بحث و ارزیابی صاحب نظران قرار گیرد. اما آنچه حقیر را وادار به این نوشته کرد. دو نکته از آن مقاله بود که مرا خیلی تحت تاثیر قرار داد و بفکر فرو برد:

۱- ایشان نوشته اند: ((رئیس بخش جراحی دانشگاه کلمبیا دکتر Allen Whipple که در ایران به دنیا آمده بود- این را اصلاً نمیدانستم- و تا آخر عمرش به استقرار و گسترش جراحی ایران علاقمند بود. با هر دستگیری که بار اول یک عمل جراحی را انجام میداد دست می شست تا شخصاً او را از اول تا آخر راهنمایی کرده باشد.))

و من بیاد آوردم که ما در دوران خدمت دانشگاهی چقدر توانستیم این سنت مرضیه را رعایت کنیم؟ و از ابتدا تا انتها در یک عمل جراحی به یک رزیدنت کمک کنیم و باصطلاح پوست تا پوست در کنارش باقی بمانیم. متأسفانه باید اذعان کنیم تکنیک و فن جراحی را در اکثر موارد رزیدنت سال اول از رزیدنت سال دوم و سال دومی از سال سوم و سال سوم از سال چهارمی- به شرطی که به بهانه خواندن درس های امتحان مورد بشود او را در بخش های جراحی پیدا کرد- یاد

دکتر عبدالحمید حسابی

و باز بیاد میاورم که این بزرگان در دوران خود هر یک میتوانند در کشورهای اروپائی باقی بمانند و استادانی گردند با شهرت جهانی و چه بسا دست استادان آن مرزوبوم را از پشت بسته و خود یکه تاز صحنه های جراحی آن دیار باشند. اما وجودشان آن چنان سرشار از حب وطن و مهر ایران بود که هیچ عاملی حتی شهری بین المللی نتوانست آنها را از بازگشت به ایران باز دارد و من باز بیاد میاورم که در سالهای اخیر چه سیلی از دانشجویان و فارغ التحصیلان ما که به آن طرف آنها رفتند و بازنگشتند.

میگیرد و استادان و دانشیاران و حتی استاد یاران؛ اگر نیم نگاهی از دور بر صحنه جراحی داشته باشند و احیاناً نظری دهند باید شکر گزار بود.

۲- در جائی دیگر از مقاله چنین میخوانیم ((... هنگامیکه دانشگاه تهران تاسیس یافت جراحانی به مانند شادروان پرفسور عدل؛ پرفسور حسن هاشمیان؛ دکتر یوسف میر؛ دکتر هاشم هنجن و دیگر جراحان نامدار ایرانی که زیر نظر مشهورترین جراحان اروپائی آموزش دیده بودند یکی پس از دیگری به میهنشان بازگشتند.

دکتر عبدالحمید حسابی